

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

01

Fiskets Gang

5 uke 10
1988

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

74. ÅRGANG
Nr. 5 – Uke 10 – 1988
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:
Per-Marius Larsen
Ingrun Myklebust
Nils Torsvik

Ekspedisjon:
Dagmar Meling
Frøydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 20 00 70
Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassa-kontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 170,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 300,- pr. år. Utlend med fly kr. 350,-
Fiskerifagstudenter kr. 100,-.

Annonsesalg:
SELVIG PUBLISHING A/S
POB 9070 Vaterland, 0134 Oslo 1
Telefon (02) 42 58 67
Telefax (02) 60 89 73

PRISTARIFF FOR ANNONSER:
1/1 kr. 3.900,- 1/4 kr. 1.200,-
1/2 kr. 2.000,-
Eller kr. 6,50 pr. spalte mm.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold – CONTENTS

Blandet suksess med 200-mils sone – Mixed success with the 200 nautical miles Economic Zone	3
Brisling i Vestlandsfjordene – Sprat in the fjords of Western Norway	7
Fiskeriene i Malaysia: Fra forsømt til prioritert næring – Malaysian fisheries: Once neglected, now given priority	10
Nytt fra fiskeridepartementet – News from the Ministry of Fisheries	13
Kvoteartaler 1988 – Quota agreements 1988	15
J-meldingar – Laws and regulations	20
Statistikk – Statistics	23

Redaksjonen avsluttet fredag 04.03.88

Forsidebildet er tatt av Marie Christine Moufort.

Blandet suksess med 200 miles sone

Av førsteamanuensis Geir Ulfstein,
Institutt for Rettsvitenskap,
Universitetet i Tromsø.

Har 200 miles systemet ført til en bedre fiskeriforvaltning og en mer rettferdig fordeling av fiskeressursene? Hvilke erfaringer har en med konsesjonsordninger i fiske i ulike deler av verden? Bør vi glemme fiskeriforvaltning fordi håndheving er for dyrt og for lite effektivt? Og hvilken konkurranse møter fiskerne fra andre brukere av havet?

Dette er spørsmål som ble diskutert på et tverrfaglig seminar i Tromsø om fiskerireguleringer våren 1986. Seminaret samlet bred internasjonal deltakelse av noen av verdens fremste eksperter på området. Seminaret ble organisert av Europarådet og Universitetet i Tromsø, med økonomisk støtte fra Norges Fiskeriforskningsråd.

200 miles sonene skulle først og fremst bedre forvaltningen av fiskebestandene og sikre kyststatene, særlig u-land, en større andel av fiskeressursene. Når det nå har gått omtrent 10 år side sonene ble innført, er det grunn til å spørre om forventningene er blitt oppfylt.

Tidligere havforskningsdirektør Gunnar Sætersdal gjennomgikk situasjonen i ulike fiskeriområdet i verden. Dette ga grunnlag for en konklusjon om at 200 miles systemet hadde vært en høyst blandet suksess når det gjaldt å bedre fiskeriforvaltningen. Erfaringene i Nordvestatlanten og i det nordøstlige Stillehavet er positive. I det første området har bunnfiskartene kommet opp på tidligere høyere nivå og i det andre området er de internasjonale forvaltningsspørsmålene stort sett løst. Men i Nordøstatlanten har det ikke vært noen

generell bedring i bestandene, selv om det finnes eksempler på vellykket forvaltning av enkelte fiskebestander. Og i områder utenfor u-land er det få eksempler på dokumenterte tilfeller av bedre forvaltning og for visse arter er det til og med fare for at forvaltningsproblemene er blitt større.

Av særlig interesse for Norge er den manglende generelle bedringen av situasjonen i våre farvann. Dette fører naturlig til et spørsmål om hva som kan gjøres for å bedre forvaltningen. 200 miles systemet skapte skillet mellom delte fiskebestander, som vandrer mellom flere lands soner eller ut i fritt hav, og eksklusive bestander, som holder seg innenfor et lands 200 miles sone. Tidligere måtte alle fangstnasjoner i et område bli enige om hvilke reguleringer som skulle gjennomføres i det som da var fritt hav. Nå er de viktigste fiskeriene omfattet av 200 miles soner og det er kyststatene i området som har reguleringsretten. Dette betyr at det er færre stater som skal bli enige om fiskerireguleringene og sjansene for å oppnå en mer vellykket forvaltning skulle dermed være bedre. Men fremdeles er altså internasjonalt samarbeid om delte bestander nødvendig. Forvaltningen av delte bestander er spesielt viktig i Nordøst-Atlantikk for fordi 80 % av bestandene her er delte. Forvaltningsproblemene må derfor løses i samarbeid med våre nabokyststater, først og fremst EF og Sovjet.

Gordon Munro, University of British Columbia, diskuterte i sitt foredrag nettopp forvaltning av delte bestander. Han mente at forvaltningen av disse bestandene er, og ville fortsette å være, et av de viktigste forvaltningsproblemene med 200 miles sonene.

Europarådet har nå trykket foredragene av debatten på seminaret om «Regulering av fiskerierne; rettslige, økonomiske og sosiale forhold». Førsteamanuensis Geir Ulfstein ved Institutt for Rettsvitenskap, Universitetet i Tromsø, var koordinator for seminaret og han gir her en presentasjon av en del viktige spørsmål som ble drøftet. Han diskuterer også hvilken betydning disse spørsmålene har for Norge. For de som er interessert i en mer fullstendig behandling av forhandlingene på seminaret, vises det til den trykte rapporten (på engelsk), som kan bestilles fra Geir Ulfstein eller fra Europarådet.

Han viste til at det er ulike grader og former for samarbeid: om forskning, deling av bestander, fastsetting av en felles forvaltningsstrategi og gjennomføring og håndheving av forvaltningsavtaler. Han konsentrerte seg om mulighetene for å nå fram til en felles forvaltningsstrategi. Hovedproblemet her er selvsagt at de ulike landenes ønsker er forskjellige. Noen stater vil f.eks. ha en oppbygging av bestanden og kan tåle begrensninger i fisket, mens andre trenger større fangster her og nå.

Munro mente at en lettere kunne oppnå en enighet om en strategi dersom den part som ble sterkest regulert kunne få en form for kompensasjon. På denne måten kunne statene lettere oppnå enighet om den strategi som gir det største samlede økonomiske utbytte over tid. Men i tillegg viste Munro til at interessegrupper innad i en stat kan hindre en ønsket regulering, dersom f.eks. én gruppe av fiskere blir særlig hardt rammet. I norsk sammenheng kan en vise til de protestene som reiste seg i forbindelser med innføringen av reguleringene i kystfisket etter torsk. Aksjonen med brudd på fiskestoppen og stenging av Finnsnessundet med fiskebåter

Gunnar Sætersdals gjennomgang av erfaringene med 200 miles sonen viste at selv om det er gode erfaringer i Nordvestatlanten og det nordøstlige Stillehavet, ressursmessig sett er det andre land som har kommet ut med et større forvaltningsproblem etter de har innført 200 miles sone.

1981:3). Regjeringen har imidlertid hatt innvendinger mot flere av forslagene i denne utredningen, bl.a. forslagene om å øke antall konsesjonpliktige fartøyer og å gjøre konsesjonene tidsbegrenset. Det foreliggende norske og internasjonale materialet skulle gi et godt grunnlag for å vurdere hva som kan og ikke kan oppnås med et konsesjonssystem og hvordan et slikt system bør utformes.

Håndheving

Regelbrudd av norske fiskere diskuteres for tida. Et utvalg med representanter fra Norges Fiskerilag og Fiskeridirektoratet har fremmet forslag som kan bedre lovlydigheten. Anbefalingene går bl.a. ut på økt systematisering og forenkling av regelverket. En bør unngå reguleringer som fiskerne mener er umulig å gjennomføre i praksis. Dessuten bør en satse på mer informasjon. Denne utredningen er nå ute på høring.

Håndheving ble også drøftet på Tromsø-seminaret av Peter J. Derham, Chief Inspector of Fisheries i Storbritannia. Han hevdet at mange av de som skulle vite bedre mente at fiskere bare stoppet for kontroll dersom det ble beskutt av oppsynskip. Han selv mente derimot at lovlydigheten blant fiskere var meget høy og at fasthet, men ikke tvang, burde brukes i de aller fleste situasjoner. Etter hans oppfatning er det altså ikke en tøffere holdning som skal til for å fremme lovlydigheten.

I likhet med den norske utredningen satte Derham søkelyset på sammenhengen mellom lovlydigheten og kvaliteten på regelverket. Han mente at håndhevingsmulighetene i stor grad var avhengig av at fiskerne aksepterte reguleringene. Mange reguleringer er imidlertid for kompliserte, vage eller upraktiske å håndheve. Han gikk gjennom ulike reguleringsmåter og påpekte de store vanskelighetene med å håndheve de fleste av dem. Noen av reguleringene syntes derfor bare å ha symbolsk betydning. Kostnadene ved håndheving kan lett overstige de økonomiske gevinstene som kunne oppnås ved å ta vare på ressursene. Derfor stilte han det radikale spørsmålet om fiskeriforvaltning burde glemmes og om de økonomiske krefter i stedet burde overta.

Konkurrerende bruk av havet

Tradisjonelle brukere av havet, slik som fiskere, møter stadig økende konkurranse fra nye brukere. Fiske vil ofte være den tapende part i slike konflikter. Ed Miles, University of Washington, drøftet denne økte konkurransen om havet. Han gikk gjennom 15 typer mulige konflikter på verdensbasis og mente at det hadde oppstått problemer for fiske i forhold til 7 av disse: oljevirksomhet, forurensning, sjøtransport, havbruk, marin bergverksdrift, tømmerdrift ved kysten og atomkraftverk. De viktigste konfliktene hadde oppstått i forhold til oljevirksomhet, på andre plass kom

De største konfliktene har oppstått mellom oljevirksomhet og fiskeri. Oljevirksomheten har både tatt områder fra fiskerne og medført tilskrotning av fiskefelt. På bildet resultatene av en oppryddingsaksjon i Nordsjøen.

forurensning og på tredje sjøtransport. Han konkluderte med at konflikten ikke hadde blitt så store som spådd i 1970-årene, men samtidig hadde det vært vanskelig å forutse hvilke typer konflikter som ville oppstå. To av disse tre viktigste konfliktene ble behandlet i mer detalj på seminaret, nemlig forholdet til oljevirksomhet og forurensning.

Geir Ulfstein diskuterte hvilket vern folkeretten gir når oljeinstallasjoner beslaglegger fiskefelt og sikkerhetssoner opprettes, og de folkerettslige reglene for fjerning av oljeinstallasjoner etter bruk. Folkeretten gjelder bare i forholdet mellom landene og gir derfor f.eks. bare direkte vern for norske fiskere ved fiske i andre statters sone. Folkeretten kan derimot ikke påberopes dersom norske fiskere er uenig med den norske stat. Men det er klart at folkeretten kan gi et indirekte vern for norske fiskere også ved fiske i norsk sone dersom f.eks. folkeretten av hensyn til andre statters rettigheter krever at oljeinstallasjoner skal fjernes etter bruk.

Ved opprettelsen av 200 miles sone fikk kyststatene rett til å regulere det utenlandske fisket, noe som også sannsynligvis betyr at dette fisket har et svakere vern overfor kyststatens oljevirksomhet. Men både sikkerhetssoner og fjerning av oljeinstallasjoner

behandles i Den internasjonale sjøfartsorganisasjonen (IMO), og det er viktig at også fiskerierinteressene her blir tillagt vekt. Hittil har disse interessene i liten grad vært representert i IMO og faren er at vedtakene da bare blir fattet ut fra interessene til oljevirkksomheten og sjøfart.

Robin Churchill, University of Wales Institute of Science and Technology, mente at konfliktene mellom oljevirkksomhet og fiske er de mest intense som har oppstått mellom to bruksmåter av havet i de to land. Konfliktene har sannsynligvis vært større i Nordsjøen enn noe annet sted i verden. Han drøftet norsk og britisk lovgivning som regulerer dette forholdet, spesielt med henblikk på tap av fiskefelter og forsøpling. Han hevdet at norske fiskere er bedre stilt enn deres britiske kolleger. I Norge er konfliktene i stor grad løst gjennom vedtak av myndighetene, mens Storbritannia har gjort større bruk av frivillige tiltak økonomisk støttet av oljeindustrien. Men også de norske reglene er kommet på etterskudd og er fremdeles preget at at en bare løser enkeltspørsmål. Han etterlyser en mer samlet havforvaltning og mente en burde vurdere å styrke fiskernes rettsvern ved å gi dem former for eiendomsrett til fisken.

En mer samlet havforvaltning har jo også vært etterlyst på norsk hold i forholdet mellom oljevirkksomhet og fiske. Dette har en bare fått gjennomslag for i begrenset grad. Nærmere land har kommunene gjennom plan- og bygningsloven fått ansvaret for arealplanlegging til havs. Men også her er det grunn til å spørre om regelverket ivaretar hensynet til slike «alle-mannsrettigheter» som fiske.

Pat Birnie, London School of Economics and Political Science, mente at Nordsjøen forurensningsmessig var i en spesielt utsatt situasjon ved at den er grunn, ved at de tilgrensende stater er industriland og at havområdet er i sterk bruk av skip, oljeinstallasjoner og andre forurensere. Det er kystområdene som er særlig utsatt. Nordsjøen er generelt ikke sterkt truet av forurensning, men OECD hevder at situasjonen gir grunn til bekymring. Hun gikk gjennom de aktuelle bestemmelsene i Havrettstraktaten fra 1982 og de konvensjonene som gjelder forurensning fra land, dumping, forurensning fra skip, fra oljeinstallasjoner og forurensning fra atmosfæren. Det store antallet organisasjoner som er opprettet for å kontrollere forurensning i Nordsjøen kunne tale for at en fikk et organ som kunne holde en mer overordnet oversikt. Birnie avsluttet imidlertid med å stille spørsmålet om ikke fisken først og fremst er truet av fiskeriene, ikke av forurensning.

Endring av fristen for innsending av ferierapporter for 1. og 2. rapporteringsperiode 1987. Ny frist 28. februar 1988.

Styret i Garantikassen for fiskere har tidligere bestemt at innrapportering til ferieordningen for opptjeningsåret 1987 skal skje i henhold til forskriftene for ferieordningen 7 pkt. 1 og 9.

Periode	Frist
02.01.–30.04.	30.06.
01.05.–31.08.	31.10.
01.09.–23.12.	28.02.

På bakgrunn av omfanget av for sent innsendte ferierapporter for 1. og 2. rapportperiode 1987, har styret i Garantikassen for fiskere med Fiskeridepartementets godkjenning bestemt at siste frist for innsending av ferierapporter for opptjeningsåret 1987 er utgangen av februar 1988.

Dersom fristen av praktiske grunner ikke kan overholdes, kan det gis utsettelse med innsending av rapporter forutsatt at foreløpig melding gis til Garantikassen for fristens utløp.

Avslag som er gitt for 1. og 2. rapporteringsperiode 1987 vil bli omgjort uten at det er nødvendig å ta kontakt med Garantikassen.

Garantikassen vil imidlertid presisere at rapportering for opptjeningsåret 1988 skal skje innenfor de perioder og frister som er fastsatt i forskriftene for ferieordningen.

FISKERIDIREKTORATET

Kontorfullmektig 1/2 stilling – tidsbegrenset

I forbindelse med program for overvåking av fiskefelt i Barentshavet og utenfor Nord-Norge skal Fiskeridirektoratet tilsette en kontorfullmektig i 1/2 stilling frem til 31.12.88.

Søkere til stillingen må ha handelskole, være rask på skrivemaskin og bør ha kjennskap til EDB.

Arbeidet består i forefallende kontorarbeid.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ i ltr. 9/16, kr. 3.983, 60/5. 106,95 brutto pr. måned. Det trekkes 2% pensjonsinnskudd.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til fagkonsulent Jens Petter Hansen, Tromsø, tlf.: (083) 55 622.

Søknad «MRK 18/88» med kopier av vitnemål og attester sendes Fiskeridirektoratet, Personalkontoret, boks 185, 5002 Bergen, innen 20.3.88.

Brisling i Vestlandsfjordene

Utsiktene for årets fiske vurdert ut fra Havforskningsinstituttets undersøkelser i november 1987

Av
Erling Bakken

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

Havforskningsinstituttet har gjennom en rekke år senhøstes hatt forskningstokt i fjordene i Vest-Norge. Det viktigste formålet har vært å kartlegge årsyngel av brisling, dvs registrere i hvilke områder brislingyngelen forekommer og måle mengden av yngel. Resultatene fra disse toktene har gitt grunnlag for vurderinger av utsiktene for brislingfisket det påfølgende år, fordi yngelmengden i stor grad er bestemmende for fangstutbyttet.

Undersøkelsene i 1987 fulgte samme mønster som i tidligere år. Det viktigste området, strekningen Stavanger–Kristiansund N, ble dekket i tiden 16.–30. november med forskningsfartøyet «Michael Sars». I tillegg ble Trondheimsfjorden og enkelte fjorder lengre nord dekket i tiden 25. november–3. desember med «Johan Ruud» i forbindelse med undersøkelser av sild. Resultatene fra sildeundersøkelsene er publisert i en egen rapport i «Fiskets Gang» nr. 2, 1988, mens forekomstene av brisling vil bli omtalt her.

Kartleggingen av brislingforekomstene er basert på registreringer med et KHz ekkolodd knyttet til en datamaskin for måling av ekkomengde. Registreringene identifiseres og prøver samles inn ved hjelp av pelagisk trål. De målte ekkomengder korrigeres etter karakteren av registreringer og trålfangstens sammensetning. Dette gir tallverdier som er representative for tettheten av brislingyngel for hver utseilt n.mil. Fra disse verdiene er det beregnet en mengdeindeks for hvert fjordsystem. Indeksen er definert som produktet av tetthet og areal.

Dette gir et relativt mengdemål som kan sammenlignes fra år til år, fordi undersøkelsene utføres på samme måte hvert år. Indeksene kan videre

settes opp mot fangstutbyttet det påfølgende år. Derved etableres et grunnlag for å bruke indeksene til vurderinger av utsiktene for en forestående fangstsesong.

Fangstutbyttet et enkelt år er likevel ikke bestemt bare av bestandsgrunnlaget, dvs av mengden av 1-år gammel brisling som er tilstede. Utbyttet påvirkes også av andre faktorer, f.eks. innsatsen i fisket og muligheten for levering av fangsten. Disse faktorene varierer fra år til år, men oftest er det mindre endringer fra ett år til det neste. Det er derfor rimelig å vurdere utsiktene for fisket ved å sammenligne de beregnede mengdeindeksene fra siste års undersøkelser med tilsvarende indekser og fangst året før.

Resultater

Resultater fra undersøkelsene i november 1987 er gitt i figurer og i tabell med kommentarer for hvert enkelt fjordområde. Områdene fremgår av kartskissen i Fig. 1. Nummereringen viser til Tabell 1 som gir de beregnede mengdeindeksene sammen med tilsvarende indekser året før og fangsten

Bestandsgrunnlaget for brisling i Vestlandsfjordene er i år like godt som i 1986-sesongen, går det frem av Havforskningsinstituttets forskningstokt.

i 1987. Fig 2 illustrerer brislingens størrelse ved lengdefordelinger i utvalgte prøver innen de forskjellige områdene. I tabellen og i kommentarene er fangsten gitt i skjep (1 skj = 20 l = 17 kg) for å lette sammenligninger med vanlig omsetningsstatistikk som fortsatt benytter dette målet.

Ryfylke, sør

Dette området dekker bl.a. Høgsfjorden og Lysefjorden som vanligvis er viktige fangstfelt. I 1986 ble det imidlertid tatt uvanlig lite brisling i Lysefjorden og i indre del av Høgsfjord. Samlet fangst i dette fjordområdet ble knapt 9.000 skj. Havforskningsinstituttets undersøkelser høsten 1986 ga en høy mengdeindeks, og det var ventet et godt fangstgrunnlag i 1987. Utbyttet viste seg også å bli meget godt. Foreløpige oppgaver viser en fangst på 115.000 skj.

Som vist i Tabell 1 var indeksten høsten 1987 noe lavere enn året før,

men det viser likevel at det er et godt bestandsgrunnlag for fisket i 1988.

Det ble registrert mest brisling i ytre del av Lysefjorden og i Frafjord. Rundt 95% var 0-gruppe (årsyngel) med middellengde 6.9–7.8 cm. En typisk prøve fra Lysefjorden er vist i Fig. 2. Brislingen opptrådte i blanding med 0-gruppe sild (mussa), og i områdene med mest brisling var det et gjennomsnittlig innslag på 50% mussa. Mussaen varierte i størrelse, og i middellengden i prøvene var 8.8–10.5 cm.

Ryfylke, nord

De nordlige fjordene er av liten betydning for brislingfisket. Enkelte år forekommer det brisling i Jøsenfjord.

Det var ikke ventet fangst i 1987, og det ble heller ikke fisket noe i de undersøkte fjordene. Mengdeindeksen fra høsten 1987 er 0, og det ser ikke ut til å være grunnlag for noe brislingfiske i dette området i 1988.

Sunnhordland

Fangstene av brisling i Sunnhordlandsfjordene har variert sterkt fra år til år. Mengdeindeksen fra høsten

1986 var relativt høyt, og det så ut til å være gode fangstmuligheter.

Etter de foreløpige oppgavene ble utbyttet 56.000 skj. Dette er i samsvar med det som var antatt.

I november 1987 ble det observert 0-gruppe brisling ved Ølen–Etne og i ytre del av Åkrafjord og Matrefjord. Det var mindre brisling enn året før, og dette tyder på dårligere fangstmuligheter for 1988-sesongen. Også i Sunnhordland opptrådte brislingen sammen med mussa. Det var mest mussa i ytre område, særlig i Ålfjorden og Klosterfjord.

Mussaen hadde middellengder mellom 10.7–12.7 cm, mens 0-gruppe brislingen var mellom 7.6 og 8.0 cm. Det var et mindre innslag av eldre brisling (se Fig. 2), særlig ved Ølen–Etne.

Hardanger

I Hardanger ble det i 1987 tatt ca. 177.000 skj. brisling. Dette må betegnes som et meget godt utbytte, omtrent av samme størrelse som i 1985 og nær 10 ganger mer enn i 1986.

Undersøkelsene i november 1987 viste at det sto 0-gruppe brisling over størstedelen av Hardanger, men mest

Fjord-områder	Indeks 1987	Indeks 1986	Fangst 1987
1 Ryfylke, sør	30	40	115 000
2 Ryfylke, nord	0	0	0
3 Sunnhordland	30	100	56 000
4 Hardanger	100	300	177 000
5 Bjørnefjordsområdet	15	+	0
6 Sogn	110	150	171 000
7 Nordfjord	30	200	92 000
8 Sunnmøre		15	23 000
9 Romsdal	35	150	41 000
10 Nordmøre	5	–	0
11 Trondheimsfjorden	(250)	+	7 700

Tabell 1 Indeks for brislingmengde høsten 1987 sammen med indeks og tilhørende fangst (i skjegger) året før.

i det indre området. De tetteste forekomstene ble observert på strekningen Ålvik–Kinsarvik. I tillegg til 0-gruppen var det også en del 1-gruppe enkelte steder f.eks. i Osa-fjorden. Denne eldre brislingen hadde en middellengde på rundt 10,5 cm.

Mengdeindeksen for 0-gruppen ligger på et nivå som tilsvarer en tredel i forhold til foregående år. (Tabell 1). Dette tyder på et redusert bestandsgrunnlag sammenlignet med 1987-sesongen, men det er likevel høyere enn for 1986-sesongen. Det har vist seg tidligere at mengdeindeksen ikke har vært så god indikator for fangstene i Hardangerfjorden, men vi må anta at det for forestående fangstsesong er et relativt godt bestandsgrunnlag for brislingfisket i Hardanger.

For fisket kan det bli et problem at brislingen i Hardanger, på samme måte som i Ryfylke og Sunnhordland, opptrådte sammen med mussa over store deler av området. Mussaen var gjennomgående noe større enn lengre sør. Middellengden i prøver fra midtre del av Hardanger, der det var mest mussa, lå rundt 12.0 cm.

Bjørnefjordsområdet

Fra dette området er det ikke rapportert brislingfangster i 1987.

Undersøkelsene i november 1987 viste spredte forekomster av brisling; mest i Eikelandsosen. Middellengden var 8.1 cm (Fig. 2). Dette er noe høyere enn det som er vanlig for årstiden.

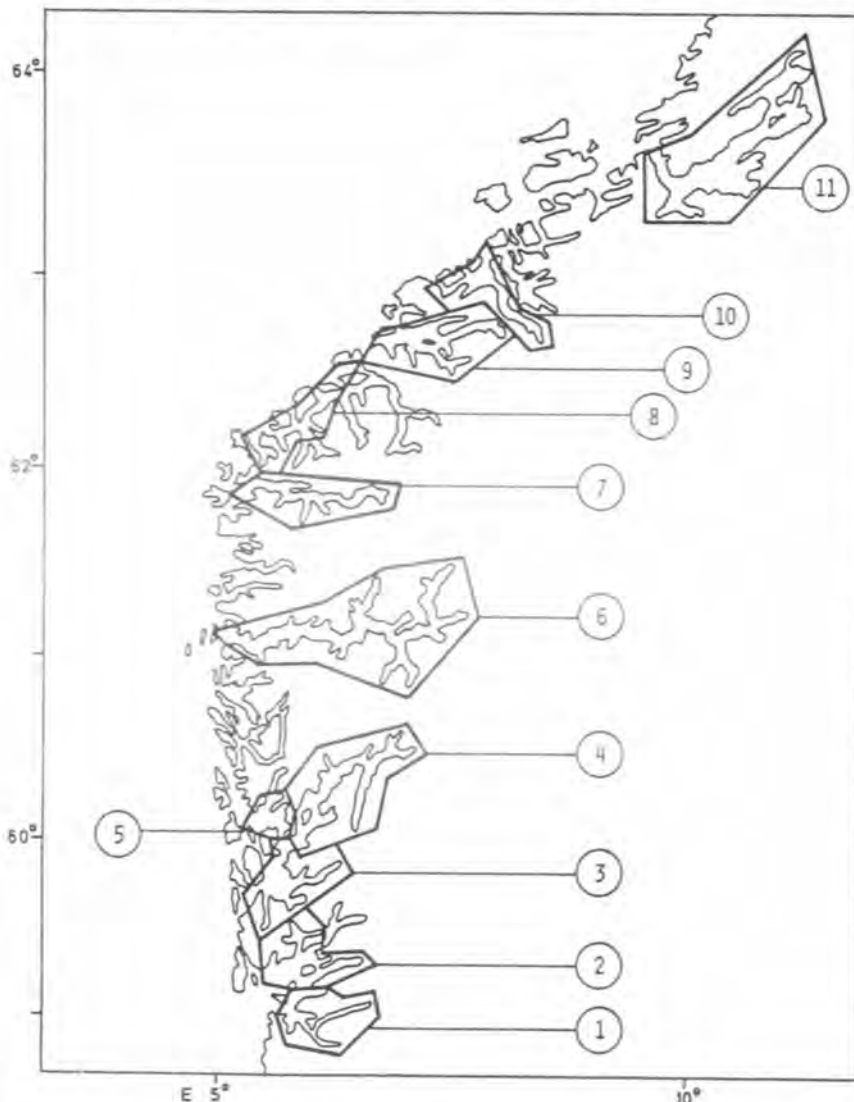

Fig. 1. Fjordområder dekket av undersøkelsene 16. november–3. desember 1987.

Mengdemålingen skulle tyde på mulighet for fangst av brisling i 1988, men i begrenset mengde.

Sogn

På grunnlag av instituttets undersøkelser høsten 1986 var det ventet et bedre fangstgrunnlag for 1987-sesongen enn for foregående sesong. Det viste seg at oppfisket kvantum ble ca. 170.000 skj som er mer enn dobbelt så mye som i 1986. En stor del ble tatt i området omkring Balestrand.

Siste års undersøkelser viste at det var 0-gruppe brisling over store deler av Sognefjorden. Som vanlig var det mest i midtre og indre del. Det var meget lite 1-gruppe brisling, mest i Årdalsfjord. 0-gruppe brisling var noe mer småfallen enn i fjorden lengre sør. Middellengden i prøvene varierte fra 6.2 til 7.5 cm. De fleste prøvene lå rundt 7.0 cm. Brislingen var minst i ytre Sognefjord.

Til forskjell fra Ryfylke, Sunnhordland og Hardanger ble det nesten ikke registrert mussa i Sogn. Bare i Fjærlandsfjorden var det noe mussa på rundt 11.0 cm.

Mengdeindeksen fra november 1987 var noe lavere enn året før, og også i Sogn synes derfor grunnlaget for fisket i 1988 å være noe dårligere enn for foregående år. Forskjellen er imidlertid mindre enn i andre fjordområder, og det er rimelig å anta at 1988-sesongen i Sogn kan bli god.

Undersøkelsen i november 1987 dekket også de ytre delene av enkelte fjorder i Sunnfjord: Vilnesfjord, ytre Dalsfjord, Stongfjord, Stavfjord og ytre Førdefjord. I disse fjordene ble det ikke registrert brisling av betydning. Det var enkelte mindre forekomster av mussa, særlig i Vilnesfjorden. Denne mussaen hadde en middellengde på 13.3 cm.

Nordfjord

Årsfangsten av brisling i Nordfjord har i de senere år ligget på et jevnt, høyt nivå. I perioden 1982-1985 var fangsten mellom 40.000 og 60.000 skj., men i 1986 ble det bare tatt 25.000 skj.

Mengdeindeksen for fisket i 1987 var meget høy, og det var ventet langt bedre fangster enn i 1986. Fisket viste seg også å bli godt, og fangsten kom opp i 92.000 skj.

I november 1987 ble det registrert 0-gruppe brisling i hele fjordsystemet, men det var relativt tynne forekomster. Målingene viste betydelig mindre totalmengde enn året før (Tabell 1), og det er grunn til å regne med redusert fangstgrunnlag i forhold til 1987-sesongen. Brislingens middellengde varierte mellom 5.7 og 7.1 cm. Det ble ikke registrert eldre brisling og bare

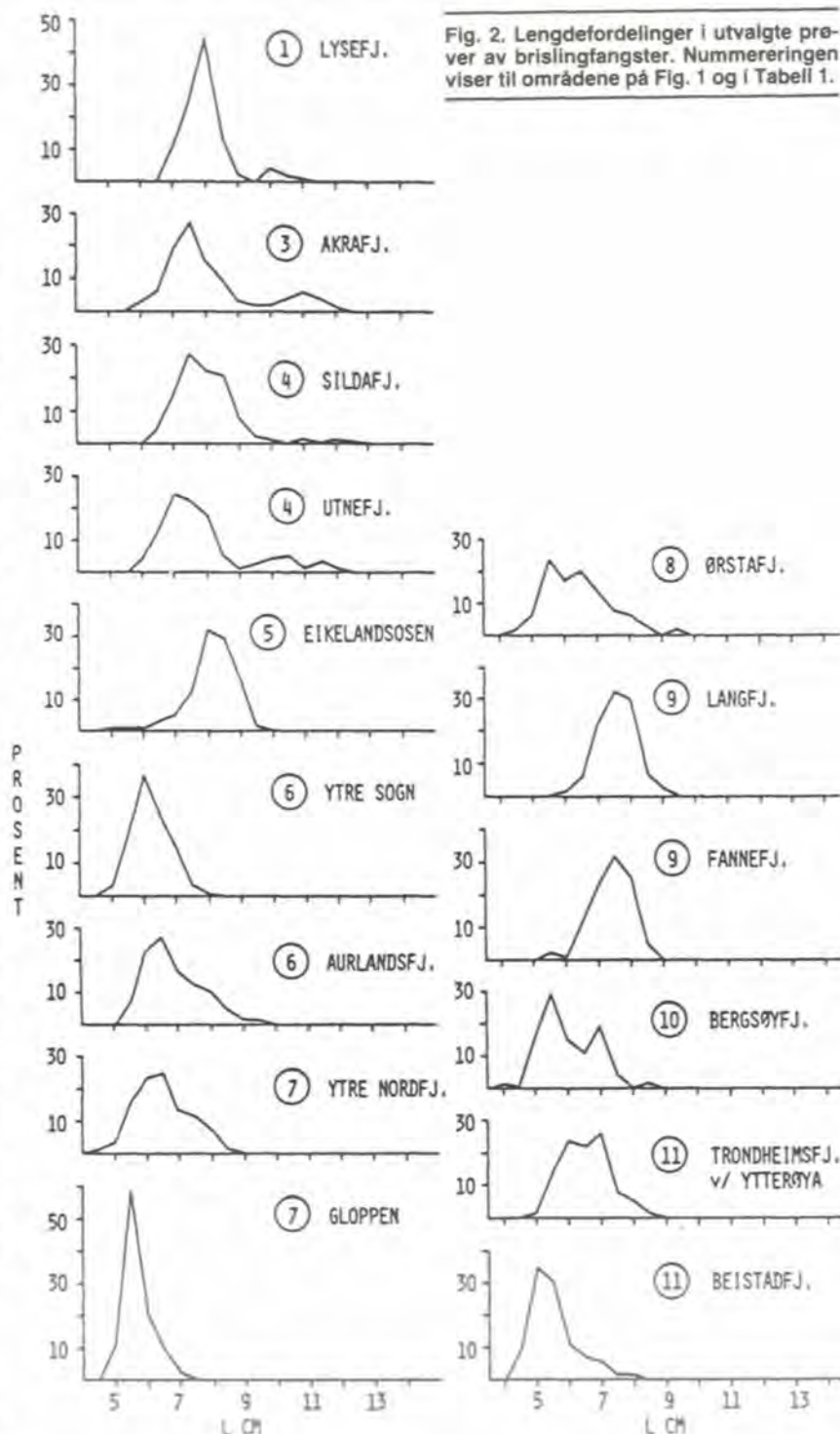

Fig. 2. Lengdefordelinger i utvalgte prøver av brislingfangster. Nummereringen viser til områdene på Fig. 1 og i Tabell 1.

ubetydelige mengder mussa. Den indre del av fjorden ble imidlertid ikke dekket med prøver på grunn av en skade på trålvinsjen.

Sunnmøre

I 1987 ble det tatt ca 23.000 skj. i Sunnmørsfjordene.

I likhet med tidligere år ble bare en del av de ytre fjordene dekket av undersøkelserne i november 1987. Det ble registrert brisling i Ørsta-fjord og Voldafjord. Dette var 0-gruppe med middellengde 6.3 cm. I Grytafjord sto en del sild med lengde rundt 22.0 cm og noe 10.0-12.0 cm mussa.

På bakgrunn av undersøkelserne synes det bare å være grunnlag for et lite kvantum brisling i 1988.

Romsdal

I dette området inngår Romsdalsfjorden inn mot Åndalsnes, Langfjorden og Fannefjorden som vanligvis er viktigst for fisket av brisling. Fangstutbyttet varierer sterkt fra år til år. 1982 ga 90.000 skj. mens 1985 bare ga 1000 skj.

1987 var ventet å bli et relativt godt år og årsfangsten ble 41.000 skj. Det aller meste av dette ble tatt i indre del

Fiskeriene i Malaysia:

Fra forsømt til prioritert næring

Av Marie Christine Moufort

Malaysia i Sydøst-Asia er delt i to, Vest-Malaysia halvøya mellom Malakka-stredet og Sørkina- havet Øst-Malaysia som omfatter statene Sabah og Sapawak på øya Borneo. Kystlinjen utgjør 3400 km og flateinnholdet i den eksklusive økonomiske sone

er på 480 000 km². I 1985 dekket fiskeprodukter 10% av proteinforbruket i landet. Fisket sto for 7% av brutto nasjonalproduktet (GNP) og næringen ga arbeid til 70 000 som hadde fisket som hovednæringsvei og 40 000 i fiskeindustri eller annen relatert virksomhet.

Bare en liten del av ressursene i den utvidede økonomiske sone er utnyttet til nå. Mens farvannet innenfor 12 miles grensen er overbelastet av et stort antall små fiskebåter er farvannet utenfor ennå ikke virkelig tatt i bruk av fiskere fra Malaysia.

Siden 1960 årene, da Malaysia opplevde en sterk økonomisk vekst grunnlagt på råvarene gummi og tinn, har fisket til dels vært forsømt og i alle fall ikke prioritert av entreprenører eller styresmaktene. I tillegg var rekrutteringen til fiskeryrket dårlig. I de fleste nye arbeidstakere søkte seg til bedre betalte jobber på land. I de senere årene har imidlertid denne tendensen snudd. På grunn av reduksjon i kautsjukproduksjonen som følge av nedgang i prisene på det internasjonale marked, og nærmest full stopp i tinnproduksjonen, samt en økende forståelse for fiskets betydning for sysselsetningen for matvareforsyningen og for bedring av handelsbalansen har regjeringen lagt mer vekt på å organisere fiskerisektoren. En av myndighetenes første oppgaver var å forbedre omsetningsapparatet for fisk og løse problemet med fiskernes avhengighet av kjøpere og mellommenn. Blant annet har man opprettet landingsplasser med åpne auksjoner.

42 000 båter

Malaysia's fiskeflåte består av 42.000 båter 75% av disse er under 15 tonn med små motorer. De mest brukte redskaper er drivgarn, trål, not og

Malaysias fiskeflåte består av 42 000 båter. 75 prosent av disse er på under 15 tonn med små motorer.

Den store flåten småbåter har ført til et dramatisk overfiske av ressursene i de nære kystfarvann. Nå vil man satse på større båter for å kunne høste av ressursene i den utvidede økonomiske sonen utenfor 12 mils sonen, som praktisk talt ikke er utnyttet av Malaysia i dag.

«Gillnet». De fleste båtene er ute på sjøen mellom 8 og 20 timer. Fangsten blir plassert under dekk eller lagt i bambus-kurver på dekk. Behandlingen av fisken ombord er som regel dårlig, med unntak for reker og andre dyre sorter. Tilgang på is kan være et problem i visse strøk. Langs kysten finnes bare 75 isfabrikker, selv om produktiviteten pr. båt er heller lav, har det store antall av båter ført til en dramatisk overfisking av de indre farvann både økonomisk og økologisk mens de ytre farvann neppe er utnyttet i det hele tatt. MSY (Maximum Suitable Yield) er beregnet til ca. 1.2 millioner tonn. For tida er den årlige totale fangst på bare 400 000 tonn. Her ikke medregnet fangstene til thailandske og indonesiske fiskebåter som opererer illegalt i Malaysias farvann. Denne underutnyttelsen av ressursene skyldes både manglende kvalifikasjoner og teknologi, et område som myndighetene nå vil legge vekt på å forbedre. I tillegg til de ca. 400 000 tonn som blir ført i land hvert år må Malaysia fremdeles importere ca. 200 000 tonn fiskeprodukter gjennomsnittlig pr. år, hovedsakelig fra Thailand og Indonesia, de samme land som utnytter ressursene Malaysia selv kunne ha nyttiggjort. De ca. 15 millioner innbyggerne i Malaysia konsumerer gjennomsnittlig 37 kg fisk og sjømat pr. capita årlig.

Forbedre ilandføringsprosedyrene

Som nevnt en av de første oppgaver til Malaysia Fisheries Development Authority (CKIM), organet som regulerer markedsføringen av fiskeprodukter i Malaysia, var å forbedre ilandføringsprosedyrene og forholdet mellom fiskere og oppkjøperne.

Markedsføringen av fisk i Malaysia er i selve verket en små-skala aktivitet med over 300 landingsplasser langs kysten. I nesten hver eneste landsby blir fisken, etter at den er ført i land, sortert, fordelt og veid, lastet direkte på fiskeoppkjøpernes små åpne lastebiler for videre distribusjon. Disse mellommennene fungerer ikke bare som oppkjøper, men kan også yte fiskerne nødvendige lån for vedlikehold eller fornyelse av båter og redskap, samt kreditt i vanskelige

perioder med små eller ingen innkomster, som f.eks. i monsuntida. I disse tilfellene gir mellommennene lån eller kreditt uten noen spesifikk avtalt rente eller nedbetalingstid. Fiskernes forpliktelse er å levere fisk til mellommennene til priser som denne bestemmer og som er satt så lavt at de gjerne kan holde fiskeren i en kontinuerlig avhengighet til oppkjøperen.

Fiskerne har små muligheter til å følge med i de varierende markedsfluktasjoner og har dessuten et tidspress på seg til å få solgt sin fangst så fort som overhodet mulig. I denne situasjonen har de oftest ingen annen utvei enn å godta fiskeoppkjøperens tilbud, selv om dette ligger adskillig lavere enn den aktuelle markedspris. I dette avtalesystemet er fiskeoppkjøperne sikret stadig tilgang på fisk mens fiskerne på sin side er sikret fast avsetning og lett tilgang på kontanter. Sammenlignet med bankene fungerer dette systemet mer fleksibelt og lettere tilgjengelig for de fleste, av hvilke mange ennå ikke kan lese eller skrive.

«Fiskeriforeninger»

For å forbedre inntektsfordelingen langs markedsføringskjeden til fordel for fiskerne, og samtidig bevisstgjøre til bedre behandling av fisken, har Malaysias fiskerimyndigheter oppfordret til dannelsen av fiskeriforeninger som skulle overta rollen som fiskeoppkjøper og mellommenn.

Myndighetene har også understøttet byggingen av landingsanlegg på forskjellige steder langs kysten, hvor man siden 1986 har solgt fisken ved å åpne auksjoner. Ausjonene ved disse landingsanleggene foregår til på

forhånd bestemte tider. Fisken blir vurdert, veiet og vist for auksjonen. Minimumsprisen blir basert på foregående dags pris.

Det viste seg at med dette systemet steg i 1986 gjennomsnittspris til fiskerne med 6 til 12% i forhold til det gamle systemet, rapporterer CKIM. Fordi høyere priser også er avhengig av bedre kvalitet er fiskerne blitt mer oppmerksomme med hensyn til behandling og ising av fangstene. Etter nesten to år med åpent auksjonssystem kan noen få konklusjoner trekkes ut.

Fiskerne har hatt fordel av det nye systemet med hensyn til økt fortjeneste. Men bare en del av fiskerne har til nå akseptert å levere fisk til auksjonene. De som er bundet av gjeld til mellommennene fortsetter å levere til disse på tradisjonell måte. Kvaliteten på fisken har blitt forbedret en del til fordel for forbrukerne, og svinn av fangsten er blitt redusert. Dette vil bidra til øket forsyning av fisk til konsum og redusere underskuddet på handelsbalansen.

**Abonner
på**

**Fiskets
Gang**

WESTCOASTING (Shipbrokers)

Trawlerkade 34a
1976 CB IJmuiden
Tel. 02550-3.40.66*
After office hours: 02550-2.24.69
02510-2.34.87
Telex 41098 WECO NL.
Telefax 02550-1.78.45.

STILL THE LEADING BROKERS OF DUTCH BEAMERS

Please ask for free particulars of vessels between 80 and 200ft.

FISKERIDIREKTORATET

Laborant

Ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt, Akvakulturstasjon Matre er det fra 6.3.88 ledig en fast stilling som laborant.

Det ønskes teoretisk utdannelse tilsvarende VK L i akvakultur. Praktisk erfaring fra arbeid med fisk vil også bli tillagt stor vekt. Førerkort vil bli krevd.

Den som tilsettes vil bli pålagt deltakelse i stasjonens vaktordning.

Stillingen lønnes etter statens regulativ ltr. 12/18 (kr 104.657 – 132.244, avhengig av tidligere praksis. Fra lønnen trekkes 2% innskudd til Statens pensjonskasse.

Nærmer opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Akvakulturstasjonen i Matre v/Ole J., Torrissen, telefon (05) 36 60 40.

Søknad merket «16/88» med attester sendes Fiskeridirektoratet, Personalkontoret, postboks 185, 5002, innen 7.4.88.

Fiskeridepartementet

KONSULENT

(Vikar)

til Omsetningsavdelingen, Kontoret for fiskeindustri. Kontoret arbeider med saker vedr. fiskeindustrien, behandling av kreditt- og finansieringssporsmål, produkt- og markedsplanlegging m.m. Søkerne må ha høyere utdanning og gjerne kjennskap til fiskerinæringen.

Nærmer opplysninger ved byråsjef Knut Sverdrup i tlf. 34 64 64.

Lønnstrinn 17–23

Søknader innen 17. mars til Fiskeridepartementet, Postboks 8118 Dep., 0032 Oslo 1.

Forts. fra s. 9

av Langfjorden og i Isfjorden. I tillegg ble det tatt en del i den ytre del av Romsdalsfjorden.

Resultatet av undersøkelsen i november 1987 tyder på at fangstgrunnlaget i 1988 er dårligere. Bare i Langfjorden, Veøyfjord og Fannefjord var det 0-gruppe brisling av betydning. Middellengden i prøvene var fra 6.9 til 7.4 cm som er normal størrelse for årstiden. I Isfjorden sto noe eldre brisling med lengde 12.5–14.0 cm.

Over store deler av de indre fjordarmene ble det registrert mussa. Denne varierte i størrelse fra 10.0 til 16.0 cm. Det var langt mere mussa enn på samme tid i 1986.

Nordmøre

Høstundersøkelsene av brisling har de fleste år dekket fjordene på Nordmøre fordi undersøkelsene har vært kombinert med andre formål. Brislingfisket i dette området er av liten betydning.

I november 1987 ble Kornstadvfjord, Kvernefjord, Tingvollfjord og Sunndalsfjord undersøkt. Det ble registrert 0-gruppe brisling i Kornstadvfjord, Bergsøyfjord og Tingvollfjord, men det var meget små og tynne forekomster. Brislingen hadde en middellengde på 6.5–6.9 cm.

Brislingmengden synes for liten til å kunne gi grunnlag for noe fiske i 1988. Fjordsystemet innover mot Surnadal, Todal og Ålvund er ikke undersøkt.

Trondheimsfjorden

Brislingfangsten i Trondheimsfjorden har variert sterkt fra år til år i siste 10-års periode. I 1983 ble det tatt 230.000 skj. mens det f.eks. i 1981 og 1982 nesten ikke ble tatt fangst. I motsetning til Vestlandsfjordene var 1987 et svakt år, idet det bare ble rapportert tatt 7.700 skj. Dette er i samsvar med Havforskningsinstituttets undersøkelser i november 1986 og mars 1987 som viste helt ubetydelige brislingforekomster.

I de første dagene av desember 1987 ble det registrert 0-gruppe brisling fra Tautra og innover fjorden og også i Beistadvfjorden. De tetteste forekomstene var sør av Ytterøy, ved Leksvik-Åsholm på Frosta og i deler av Beistadvfjorden. I disse områdene var det rene stimer av 0-gruppe brisling.

Brislingen varierte noe i størrelse (Fig. 2), men var gjennomgående småfallen. Middellengden i de fleste prøvene var mellom 5.5 og 6.5 cm.

Mengdeindeksen (Tabell 1) er beregnet på en noe annen måte enn for de andre fjordsystemene, og det er heller ikke direkte sammenlignbar med indeksen for tidligere år. Det er imidlertid ikke tvil om at det var gode fore-

komster av 0-gruppe brisling; betydelig mer enn året før. Det skulle derfor være grunn til å regne med at det kan bli et forholdsvis godt brislingfiske i 1988 i Trondheimsfjorden.

Trøndelag og Nordland

Utenom Trondheimsfjorden ble det i november 1987 registrert noe brisling sammen med mussa i Snillfjord. I Namsen var det tildels gode forekomster av 0-gruppe brisling med middellengde 5.6 cm i blanding med mussa. Det var også 0-gruppe brisling sammen med mussa i fjorder i Roan og Bjugn. De beste forekomstene her ble funnet i Brandsfjorden.

I Velfjorden var det god forekomst av 0-gruppe brisling med middellengde 5.4 cm i Oksfjord. Ellers i Velfjorden var det svært tynne registreringer som inneholdt en blanding av brisling og mussa.

I Nordland forøvrig var det enkelte spredte brislingregistreringer bl.a. i

Sjona, ved Mo i Rana, ved Mosjøen og i Vefsn.

Det er tvilsomt om forekomstene i disse områdene kan gi grunnlag for noe fiske.

Konklusjon

Som det vil fremgå av kommentarene for de enkelte fjordområdene var 1987 et år med spesielt gode fangster. Trondheimsfjorden var et unntak. Havforskningsinstituttets undersøkelser tyder på at fangstgrunnlaget for fisket i 1988 er dårligere i de fleste områdene. Trondheimsfjorden er igjen ett unntak, idet grunnlaget der er langt bedre enn for foregående sesong.

Samlet sett er bestandsgrunnlaget i Vestlandsfjordene på omtrent samme nivå som for 1986-sesongen, men som tidligere påpekt påvirkes fangstutbyttet også av innsatsen i fisket. Innsatsen er i sin tur ofte bestemt av leveringsmuligheter og økonomiske faktorer.

FISKERIDIREKTORATET

Forsker/stipendiat

Ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt, Avdeling for pelagisk fisk, sør, er det ledig et vikariat frem til 31.12.1988 med mulighet for ett års forlengelse for 0070/0071 forsker, eventuelt stipendiat, avhengig av kvalifikasjoner.

Havforskningsinstituttets fremste oppgave er å utforske naturgrunnlaget for norsk fiske og fiskeoppdrett. Instituttet beskjeftiger 350 personer hvorav 90 er forskere innenfor fagfeltene fiskeribiologi, marinbiologi, oseanografi og akvakultur. Avdelingen for pelagisk fisk sør fisk sør arbeider bl.a. med populasjonsdynamiske undersøkelser av sild og makrell i Nordsjøen.

Vedkommende forsker/stipendiat vil i stor grad få ansvar for bestandsberegninger og kvantitative studier av biologiske parametre. Det vil bli lagt vekt på videre utvikling av matematiske modeller for biologiske prosesser, særlig samspillet mellom ulike fiskearter. EDB er et viktig verktøy i dette arbeidet.

Det kreves høyere utdanning (cand.scient., siv.ing. eller tilsvarende) fortrinnsvis med matematikk og/eller statistikk, og med biologi i fagkretsen. Det er nyttig med erfaring i programmering og bruk av databasesystemer. Søkere som planlegger et dr. scient. studium kan også komme i betraktning.

Vikariatet ønskes besatt snarest mulig. Det forutsettes at søkere kan delta på instituttets forskningstokt.

Vikariatet lønnes i Statens regulativ etter kvalifikasjoner som stipendiat (lfr. 21–23, kr 150.137 – 164.437 pr. år), eller 0070 forsker (lfr. 22–29, kr 157.077 – 209.668) eller 0071 forsker (lfr. 31 kr 230.442 pr. år). Fra lønnen trekkes 2% lovbestemt innskudd til Statens pensjonskasse. Arbeidet på tokt godtgjøres etter eget regulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til forsker Erling Bakken eller forsker Svein Iversen, tlf. (05) 32 77 60.

Søknad merket «15/88» vedlagt kopier av vitnemål, attester og vitenskapelige publikasjoner sendes Fiskeridirektøren, postboks 185, 5002 Bergen, innen 7.4.88.

ENDELIG ER DE HER!

4 nyheter fra Scanmar som gir enda bedre redskapskontroll

Erfaring fra mer enn 1000 installasjoner og syv års samarbeid med fiskerne gir et godt grunnlag for produktutvikling. Fler og fler ser Scanmar'n som nødvendig for å øke båtens og fiskeriets effektivitet.

På oppfordring fra mange brukere – her presenteres det nyeste nye i fangstkontroll:

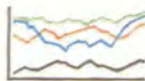

SCANMAR

Øker forspranget –
Uten kabel naturligvis

Multimengde sensor – En kjede av 5 fangstindikatorer festet langs trålpøsen måler fyllingsgraden. Dermed unngår du sprengte trålpøser. Spesielt viktig i områder med store fiskekonsentrasjoner.

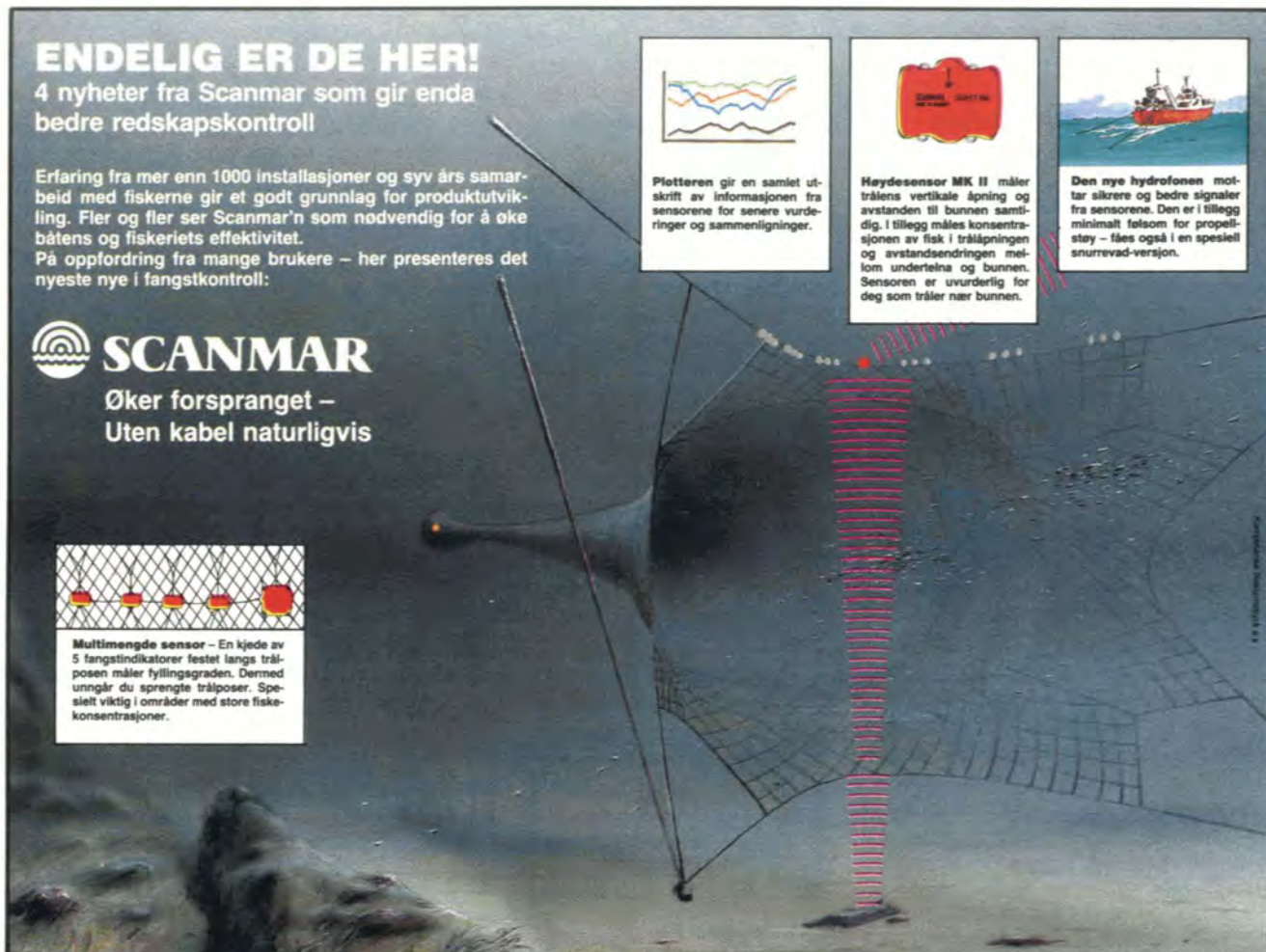
Plotteren gir en samlet utskrift av informasjonen fra sensorene for senere vurderinger og sammenligninger.

Høydesensor MK II måler trållens vertikale åpning og avstanden til bunnen samtidig. I tillegg måles konsentrasjonen av fisk i trållåpningen og avstandsendingen mellom underteina og bunnen. Sensoren er uvurderlig for deg som tråler nær bunnen.

Den nye hydrofonen mottar sikrere og bedre signaler fra sensorene. Den er i tillegg minimalt følsom for propellstøy – fåes også i en spesiell snurrevad-versjon.

FISKERIDIREKTORATET

Fagkonsulent

I Fiskeridirektoratet, Kontoret for fiskeforsøk og veiledning er det ledig fast stilling som fagkonsulent.

Søkere bør ha maritim utdannelse. Det kreves innsikt i og erfaring fra fiskerinæringen og praktisk fiske. Gode kunnskaper om fiskeredskaper, særlig trål er nødvendig. Under ellers like vilkår, vil søker med kjennskap til offentlig saksbehandling bli foretrukket.

Søkere må kunne delta i toktvirksomhet og ellers påta seg vanlig saksbehandling ved kontoret. Det legges vekt på god skriftlig og muntlig fremstillingsevne.

Stillingen lønnes etter ltr. 22/26 kr 157.007 – 186.132 brutto pr. år. Det trekkes 2% pensjonsinnskudd. På tokt med leiefartøy utarbeites i tillegg til regulativlønn kr 800 i arbeidsgodtgjørelse og kr 247 i kostgodtgjørelse pr. døgn.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til kontorsjef Wollert Jordan, tlf. 05–20 00 70.

Søknad mark. «19/88» med bekreftede avskrifter av vitnemål og attester sendes Fiskeridirektoratet, Personalkontoret, postboks 185, 5002 Bergen, innen 7.4.88.

Fiskerikonsulent

KONSULENT

(Jurist-vikar)

til Seksjon for Kystadministrasjon.

Departementet har ansvar for Kystverket, navigasjonspolitikken som omfatter statens fyr-/lostjeneste og elektroniske navigasjonshjelpemidler m.v., samt off. havne- og farvannsförvaltning, herunder statens havnetjeneste. Studenter kan søke. Vikariatet varer til 1. oktober. Nærmere opplysninger ved underdirektør Thomas A. Hazeland eller byråsjef Ulf Øines i tlf. 34 90 90.

Lønnstrinn 20–23/20–24

Søknader innen 10. mars til Fiskeridepartementet, Postboks 8118 DEP., 0032 Oslo 1.

Kvotearvtaler 1988

Barentshavet og Norskehavet (nord for 62°N)

Norsk-arktisk torsk

For 1988 er Norge og Sovjetunionen enige om å fastsette en totalkvote for torsk på 550.000 tonn. I tillegg til totalkvoten kan Norge og Sovjetunionen hver fiske 40.000 tonn av respektive norsk kysttorsk og murmanskorsk.

Tredjelandskvoten for norsk-arktisk torsk er i 1988 satt til inntil 55.000 tonn. Av denne kvoten er inntil 23.600 tonn forutsatt fisket i fiskevernsone rundt Svalbard. De resterende 31.400 tonn er fordelt med 18.800 tonn i norsk sone og 12.600 tonn i sovjetisk sone.

Sovjetunionen har overført 32.500 tonn torsk til Norge av sin kvote for 1988.

Etter overføringer er torskekvote som følger:

	1983	1984	1985	1986	1987	1988
Fangst ¹⁾ (1.000 tonn)	328	311	331	446	545 ³⁾	
TAC ¹⁾ ²⁾ (1.000 tonn)	340	260	260	440	600	630
– Norge	240	195	185	250	342	320
– USSR	65	45	55	150	202	255
– Tredjeland	35	20	20	40	56	55

¹⁾ Inklusive 40.000 tonn norsk kysttorsk og 40.000 tonn murmanskorsk.

²⁾ TAC (Total Allowable Catch) er største tillatte fangstmengde.

³⁾ Foreløpige tall.

Norsk-arktisk hyse

For norsk-arktisk hyse er det fastsatt en totalkvote på 240.000 tonn for 1988. Norge har overført 16.000 tonn hyse til Sovjetunionen mot en tilsvarende overføring til Norge av 16.000 tonn torsk. Tredjelandskvoten er fastsatt til 24.000 tonn fordelt med 14.400 tonn på norsk sone og 9.600 tonn på sovjetisk sone. Etter overføring er den samlede norske kvoten på 92.000 tonn og den sovjetiske på 124.000 tonn.

Norge får en samlet kvote på 92.000 tonn norsk-arktisk hyse.

Sei

Bortimot hele fisket på den nordlige seibestanden finner sted i norsk økonomisk sone. Det norske seifisket var i 1987 på 90.000 tonn mot 66.000 tonn i 1986.

Totalkvoten for 1988 er anbefalt til 83.000 tonn (mot 90.000 tonn i 1987). Utenlandske fiskere kan i 1988 fiske inntil 7.750 tonn.

Uer

Uerbestanden utgjøres av to separate arter: *Sebastes mentella* og *Sebastes marinus*. Bestanden av *Sebastes mentella* er nå svekket. Dette skyldes svak rekruttering, og at mange eldre årsklasser nå er nedfisket. ICES anbefaler for 1988 en TAC på 11.000 tonn for *S. mentella*. Tilsvarende anbefaling fra 1985 til 1987 var henholdsvis 85.000 tonn. For *Sebastes marinus* anbefales ICES en TAC på 15.000 tonn, som for årene 1985–87.

For 1988 kan utenlandske fiskere samlet ta inn 18.900 tonn uer i Norges økonomiske sone mot 77.250 tonn i 1987.

Utenlandske fiskere får ta 18.900 tonn uer i norsk økonomisk sone

Blåkveite

Blåkveitefisket i de nordlige havområder finner hovedsakelig sted i Norges økonomiske sone, men også i fiskevernsonen ved Svalbard.

Av totalkvoten på 19.000 tonn for 1988 kan inntil 8.250 tonn tas av utenlandske fiskere i Norges økonomiske sone. Norsk fangst var på ca. 7.800 tonn i 1986, mot ca. 5.500 tonn i 1985.

Fangstforbud for lodde også i 1988

Lodde i Barentshavet

Norge og Sovjetunionen fastsatte fangstforbud for lodde i 1987, og har videreført dette forbudet i 1988, i tråd med anbefaling fra ICES' rådgivende fiskerireguleringskomite.

Norsk vårgytende sild (atlanto-skandisk sild)

For 1988 har ICES' rådgivende komite anbefalt en TAC på 120.000 tonn. Norge har fastsatt en nasjonal kvote på 100.000 tonn og tildelte Sovjetunionen en kvote på 20.000 tonn.

Maksimalt langtidsutbytte for norsk vårgytende sild anslås til ca. 1,5 mill. tonn. Dette forutsetter en gjennoppbygging av gytebestanden til ca. 5 mill. tonn.

Norsk nasjonal kvote på 100.000 tonn norsk vårgytende sild

Lodde ved Jan Mayen/Island/Grønland

Lodda som blir fisket ved Jan Mayen er en del av den loddebestanden som gyter ved Island. I henhold til avtale 1980 har Norge og Island avtalt årlige reguleringstiltak i fisket.

Siden 1982 er det ført forhandlinger også med den tredje kyststaten til loddebestanden, nemlig Grønland, om kvotefordeling mellom de tre parter av denne bestanden. Drøftelsene har bl.a. vært basert på biologiske data og fiskeristatistikk om loddas relative tilknytning til de respektive fiskerisoner. det er imidlertid ennå ikke oppnådd enighet om kvotefordelingen. Forhandlingene vil fortsette våren 1988.

For sommer/høstfisket 1987 fastsatte Norge og Island en TAC på 500.000 tonn. For vinterfisket 1988 er en foreløpig TAC fastsatt til 550.000 tonn.

Totalkvotene er fastsatt i henhold til 1980-avtalen og er fordelt med 85% til Island og 15% til Norge. Island er gitt adgang til å fiske et tilsvarende kvantum som Norge i fiskerisonen ved Jan Mayen, mens Norge fra 1986 er gitt adgang til å fiske vinterloddekvoten i islandske sone.

Det maksimale årlige langtidsutbyttet for loddebestanden antas å ligge omtrent på dagens beskatningsnivå.

Kolmule

En har mindre biologisk kunnskap om kolmule enn de fleste andre artene. Den nordlige bestanden er fordelt på sonene til EF, Færøyene, Island og Norge. For 1986 anbefalte ACFM en TAC på 1 mill. tonn, i 1987 var ACFM's anbefaling en TAC på 950.000 tonn, og for 1988 var anbefalingen en TAC på 832.000 tonn.

Siden 1980 har fartøyer fra Sovjetunionen, Færøyene, DDR, Polen og Portugal (t.o.m. 1986) fått tildelt kolmulekvoter i visse avgrensede områder i norske soner. Samlet utgjør kvotetildelingen i norske soner 417.500 tonn i 1988.

Samlet kvotetildeling av kolmule i norske soner 417.500 tonn

Nordsjøen (sør for 62° N) og Skagerrak

Makrell

Fram til 1964 ble storparten av makrellfisket i Nordsjøen drevet med trål, garn og line. Den årlige fangsten var mindre enn 100.000 tonn. Fra 1964 økte den årlige fangsten raskt på grunn av utviklingen i ringnotfisket og nådde 934.000 tonn i 1967. Denne kraftige fangstøkningen førte til et overfiske og truet med å ødelegge bestanden som grunnlag for kommersielt fiske i framtida. Fangstene av Nordsjømakrell har gått ned i senere år.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EF for 1988 er TAC fastsatt til 55.000 tonn. Norges kvote i Nordsjøen er 36.200 tonn makrell, mens EFs kvote er 18.000 tonn. Av dette kan Norge fiske 3.500 tonn og EF 6.000 tonn syd for 59° N. Avtalen med EF gir også Norge adgang til å fiske inntil 22.000 tonn av den vestlige makrellbestand i EF-sonen nord og vest av Storbritannia.

Norge har fastsatt en TAC på 105.000 tonn makrell nord for 62° N. AV denne er EF tildelt en kvote på 15.000 tonn. Den norske kvoten er på 90.000 tonn. EF er gitt adgang til å fiske av sin kvote i norsk økonomisk sone også mellom 59° N og 62° N. Norge kan fiske 45.000 av den nordlige makrellkvoten syd til 59° N.

Det er ikke fastsatt noen særskilt makrellkvote for Skagerrakområdet. EF og Norge kan fiske på sine kvoteandeler også i Skagerrak, mens Sverige gis adgang til å opprettholde sitt fiske på tradisjonelt nivå.

TAC på 105.000 tonn makrell nord for 62°N

Nordsjøsild

For 1988 har Norge og EF fastsatt en TAC på 530.000 tonn sild. Av dette ble 29%, dvs. 153.700 tonn tildelt Norge og 376.300 tonn tildelt EF. Etter en overføring på 50.000 tonn fra EF til Norge, er Norges sildekvote for 1988 på 203.700 tonn. Norge kan i 1988 fiske 53.000 tonn i EF-sonen, (med mulighet for ytterligere 10.000 tonn) mens EF kan fiske 50.000 tonn i norsk sone.

Havforskerne har påpekt at det finner sted en vandring av Nordsjøsild inn i Skagerrakområdet og at sildefisket i dette området må ses i sammenheng med forvaltningen av Nordsjøsildbestanden. For 1988 har Norge, Sverige og EF, som er parter til reguleringen av sildefisket i Skagerrak, blitt enige om en TAC på 138.000 tonn, fordelt, etter visse begrensede overføringer, med 18.400 tonn til Norge, 62.000 til Sverige og 57.600 tonn til EF.

Den fastsatte totalkvoten tar utgangspunkt i at bestandssituasjonen for sild i Skagerrak nå synes å være romslig.

Norges sildekvote for 1988 203.700 tonn

Brisling

I henhold til avtalen mellom Norge og EF for 1988 har Norge adgang til å fiske 5.000 tonn brisling i EFs sone. Det er ikke fastsatt noen TAC for brislingbestanden i Nordsjøen.

For Skagerrak og Kattegat er det for 1988 fastsatt en TAC for brisling på 80.000 tonn fordelt med 6.000 til Norge, 17.000 tonn til Sverige og 57.000 tonn til EF.

Norge får fiske 5000 tonn brisling i EF-sonen

Øyepål

Øyepål har i de senere år vært omtrent likt fordelt mellom norsk sone og EFs sone. På grunn av manglende data, har ICES ikke anbefalt noen totalkvote for denne bestanden. I kvoteavtalen mellom Norge og EF for 1988 har partene avtalt gjensidige fangstrettigheter i hverandres soner. Norge kan fiske 20.000 tonn øyepål i EFs sone og EF kan fiske 50.000 tonn i norsk sone.

Tobis

Tobisfisket har i likhet med øyepålfisket vært omtrent likt fordelt mellom norsk sone og EFs sone. Som for øyepål, er det ikke fastsatt noen totalkvote. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EF for 1988 kan Norge fiske 30.000 tonn tobis i EFs sone og EF kan fiske 150.000 tonn i norsk sone.

EF får fiske 150.000 tonn tobis i norsk sone

Sei

TAC var i 1986 240.000 tonn og i 1987 173.000 tonn for Nordsjøen og Skagerrak. For 1988 er det fastsatt en TAC på 165.000 tonn.

Norsk kvoteandel, basert på sonetilhørighet, er 52%. Norges kvote i 1988 er 75.800 tonn, etter overføringer på 10.000 tonn til EF. Norge og EF har avtalt et gjensidig seifiske i hverandres Nordsjø-soner. Norge kan fiske 60.000 tonn sei i EF's sone, og EF kan fiske 65.000 tonn sei i Norges sone.

Hyse, torsk, hvitting og rødspette

For 1988 er det fastsatt en TAC i Nordsjøen på 160.000 tonn torsk og 175.000 tonn rødspette mot henholdsvis 125.000 tonn og 175.000 tonn for de samme bestandene i 1987. For hyse er TAC i Nordsjøen satt til 185.000 tonn i 1988, mot 124.000 tonn i 1987. For hvitting er TAC gått ned fra 135.000 tonn i 1987 til 120.000 tonn i 1988.

Norges torskekvote i Nordsjøen er på 9.200 tonn på bakgrunn av en sonetilhørighet på 17% og etter overføringer til EF på 18.000 tonn. Norsk sonetilhørighet for hyse er 23%. Etter overføringer til EF på 26.200 tonn, er den norske hyseknoten på 16.300 tonn. 10% av hvittingen tilhører norsk sone hvilket gir en norsk hvittingkvote på 12.000 tonn i 1988. Av rødspette tilhører 7% norsk sone. Etter overføring på 10.000 tonn til EF har Norge i 1988 en rødspette-kvote på 2.300 tonn.

Norsk hysekvote 16.300 tonn

Lofotfiske (Oppsynsdistriktet) pr. 30. Januar 1988

	Uken
	1-5/2
Fangst, tonn.....	409
Fiskevekt.....	2,7-3,0
Kg.fisk pr. hl, lever.....	2 400-2 480
Tranprosent.....	43
Antall farkoster.....	137
Antall mann.....	380
Total:.....Tonn	
Henging.....*	9
Salting....."	314
Salting til filet....."	17
Fersk....."	23
Frysing ruid....."	17
Frysing filet....."	29
Hermetikk....."	0
Damptran.....hl	116
Lever til an anv....."	66
Rogn, skarpsaltet....."	0
Rogn, sukkersaltet....."	82
Rogn, fersk....."	11
Rogn, frysing....."	1
Rogn, hermetikk....."	2
Rogn, Dyrefor....."	-

Totalfangst - Tonn

Pr. 5/2-88	409
Pr. 30/2-87	1 162
Pr. 9/2-86	1 267
Pr. 10/2-85	1 810
Pr. 5/2-84	1 985
Pr. 6/2-83	3 918
Pr. 7/2-82	3 004
Pr. 8/2-81	2 665
Pr. 10/2-80	1 887
Pr. 11/2-78	3 278

FISKERIDIREKTORATET

Konsulenter
- Ålesund - Svolvær

Ved Fiskeridirektoratets kontrollverk er det frå mars/april 1988 ledig 2 stillingar som 4370 konsulent. Stillingane er plassert ved distriktskontora i Ålesund og Svolvær.

Distriktskontoret i Ålesund som saman med avdelingskontoret i Kristiansund har 39 tilsette, har Møre og Romsdal fylke som arbeidsområdet. Distriktskontoret sitt moderne laboratorium skal dekkja kyststrekninga frå Stad- til Nordland grense.

Distriktskontoret i Svolvær har også moderne laboratorium og har med sine ca. 18 tilsette Nordland fylke som arbeidsområdet.

Arbeidsområdet er sakshandsaming knytta til kontroll av fisk og fiskevarer, fiskebruk og fiskefarty, budsjettutarbeiding og -kontroll og dessutan personal forvaltning under leiing av distriktssjefen.

Søklarane må ha høgare utdanning, røynsle som sakshandsamar frå tilsvarande arbeide og også datahandsaming. Kunnskap om og interesse for fiskerinæringa vil vere ein føremun.

Løn som 4370/0011 konsulent fra ltr. 17-24 i statens regulativ, brutto pr. år kr. 126.980-172.372. Søklarar med høgare akademisk utdanning vert plassert ut fra tidlegare teneste og eksamensansienitet, kr. 143.542-172.372 pr. år. All tidlegare offentlig teneste og likeverdige privat teneste vert godskreve. Det vert trekt 2 % av regulativløn for medlemskap i Statens pensjonskasse.

Nerare opplysningar om stillingane får ein ved å venda seg til distriktssjef Sverre Roald, Ålesund, telef. 071/27 636 eller til distriktssjef Sverre Sondbo, Svolvær, telef. 088/70 155.

Søkan på stillingen i Ålesund merkes «12/88» og i Svolvær merkes «13/88», og vert å senda saman med kopier av vitnemål og attestar til Fiskeridirektøren, postboks 185, 5002 Bergen, innan 20.3.1988.

Snabeluer

Fiskeridepartementet har avslått en søknad fra DDR (Øst-Tyskland) om en økning av DDRs kvote av snabeluer nord for 62 grader nordlig bredde i 1988. Avslaget er begrunnet i bestandssituasjonen og den anbefaling det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har gitt for totalkvoter for denne fiskebestanden i år.

Fyrstasjoner

Fiskeridepartementet har bedt Norges Fiskarlag gi en nærmere beskrivelse av fiskernes bruk av observasjoner fra de bemannede fyrstasjonene, og hvilke konsekvenser det ville ha for fiskerne om disse observasjonene bortfalt.

Arbeidsgrupper som vurderer bemanningen på de automatiserte fyrstasjonene trenger disse opplysningene for å kunne vurdere fiskernes interesser i forhold til andre hensyn når det gjelder denne bemanningen.

— Dersom Fiskarlaget kan gi et anslag eller eksempler på et eventuelt inntektsbortfall i denne sammenheng, ville også dette være til stor hjelp, skriver Fiskeridepartementet til Norges Fiskarlag.

Tungenes fyrstasjon

Statens bygge- og eiendomsdirektorat har ingen bemerkninger til at Tungenes fyrstasjon avhendes til Randaberg kommune på vilkår foreslått av Fiskeridepartementet. Dette har Fiskeridepartementet nå meddelt Kystdirektoratet. Departementet har tidligere sagt fra om at det ønsker å avhende fyrstasjonen til kommunen for verditakst, og at overdragelsessummen kan reduseres dersom kommunen vedtar at deler av eiendommen benyttes til tyrmuseum og det er sannsynlig at en slik plan kan realiseres.

Tilskudd for reker

Fiskeridepartementet har godkjent at Norges Råfisklag etterbetaler tilskudd for kystreker i tiden 28.9.–31.12.1987. For leveranser fra båter under 35 brutt register tonn av ferske reker til pilling og konsum ytes tilskudd med kr. 2,- pr. kg, uavhengig av kvantum pr. båt. For leveranser av ferske sjøkokte reker til pilling ytes tilskudd på kr. 1,50 pr. kg, uavhengig av fartøystørrelse og kvantum pr. båt. Laget er selv ansvarlig for at de tildelte midler over fiskeritavtalen for 1987 strekker til.

Brosme og lange

Fiskeridepartementet har godkjent at Norges Råfisklag betaler ut særtilskudd for brosmelange levert i tiden 12.6.–31.12.1987. For leveranser av brosmelange på minst 7 kg levert fra mindre båter enn 80 fot i sone 1 til 8 og 60 fot i sone 9, er tilskuddet kr. 1,75 pr. kg. Tilskuddet er ikke kvantumsbegrenset. Laget er selv ansvarlig for at gjenværende tilskuddsmidler for 1987 strekker til.

Krabbehermetikkindustrien

Fiskeridepartementet har avkortet det beløpet som i fjor ble avsatt til støtte til krabbehermetikk-industrien, fra 2,3 mill. kr. til 1.940.625,- kr. Avkortingene er en følge av reduksjon i råstoffkvantumet.

Departementet godkjente i november i fjor at kr. 395.698,- av bevilgningen til støtteprogrammet for krabbe i 1986/87 ble overført til programmet for 1987/88. Det har nå godkjent at dette beløpet utbetales til dekning av markedsaktiviteter i 4. kvartal i 1987 og til produksjonsstøtte for sesongen 1986/87.

Føringstilskudd

Fiskeridepartementet har godkjent fordelingen av de føringstilskudd som er avsatt i fiskeritavtalen for 1988. Totalavsetningen til slike tilskudd er 20 mill. kr. Departementet har godkjent at Norges Råfisklag disponerer 13,8 mill. kr., Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag 150.000 kroner, Vest-Norges Fiskesalslag 3,67 mill. kr., Rogaland Fiskesalslag 1,3 mill. kr., Skagerrakfisk 900.000 kroner og Fjordfisk 180.000 kroner.

Nye ringnot- og trålforskrifter

Regjeringen har i statsråd 4. mars i år endret ringnot- og trålforskriftene.

Ringnotforskriftene er endret slik at grensen for konsesjonskapasitet ved utskifting, overdragelse av fartøy og ved sammenslåing av kapasitet økes fra 10.000 til 15.000 hl.

Ved utskifting eller ombygging må lasterommet for løsført fangst etter de nye forskriftene ikke være større enn fartøyet konsesjonskapasitet for ring-

notfiske. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyet lasterom for løsført fangst.

Fartøyet kapasitet for fryselager og rom for bearbeidelse og ivaretagelse av fangstene må etter utskifting eller ombygging stå i rimelig forhold til fartøyet konsesjonskapasitet. ved utskifting til brukt fartøy må lasteromsvolumet for løsført fangst ikke være vesentlig større enn utskiftingsfartøyet.

I de trålforskriftene er nåværende loddetrålkonsesjon delt i en konsesjonsordning for fiske etter lodde og en for fiske etter kolmule. Kolmuletrållatelse kan gis for tråling etter kolmule og polartorsk i områdene vest av 0-meridianen og øst av 0-meridianen nord for 62 grader nordlig bredde. Slik tillatelse kan gis til rederi som har deltatt i kolmulefisket i ett av de tre siste årene. Fiskeridepartementet kan gi dispensasjon fra dette kravet for å styrke ringnotmiljøet i næringssvake distrikter. Nytildeling skal forøvrig bare skje når det er forsvarlig i forhold til ressursgrunnlaget, og tillatelsen skal også da gis etter en distriktsmessig behovsvurdering.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til utskifting eller ombygging av et fartøy.

fartøy med ringnottillatelse og tildelt kvote av makrell og sild i Nordsjøen kan gis tillatelse til å fiske sin kvote med flytetrål. Slik tillatelse kan også gis til fartøy mellom 70–90 fot som har kvote av sild og makrell i Nordsjøen.

Trållatelse for industrifiske i Nordsjøen kan gis når det anses forsvarlig av hensyn til ressursgrunnlaget, og når det anses for en hensiktsmessig utnyttelse av ressursene i området.

Selv om dette vilkåret for ny trållatelse ikke foreligger, kan det gis tillatelse til utskifting til nybygg eller annet fartøy når utskiftingen ikke representerer nevneverdig kapasitetsutvidelse, når utskiftingen er ledd i en fornyelse av flåten og fartøyet som skal settes inn i fisket er utrustet til å kunne drive fiske etter sild, makrell, øyepål, tobis, kolmule, sei, hyse, torsk og hvitting m.v.

Klippfisk til Jamaica

Fiskeridepartementet har vedtatt at det innvilges støtte fra Konjunkturreguleringsfondet for torskefiskeriene (K-fondet) for salg av inntil 1.650 tonn klippfisksei til Jamaica. Støttesatsen for levering av ca. 400 tonn fastsettes til kr. 3,- pr. kg. For salg ut over 400 tonn vil støttesatsen bli vurdert til avtalte priser.

Tilsagnet gjelder for eksport i perioden 24. februar–1. september i år.

J. 17/88

Forskrift om endring av forskrift om reke-trålfiske. Stengte felt på strekningen Vesterålen-Rolvøy.

Fiskeridirektøren har den 12. februar 1988 med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk foretatt følgende endring i Fiskeridirektørens forskrifter av 8. februar 1985:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

i Vesterålen begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22' E 14° 40'
2. N 68° 22' E 18° 06'
3. N 69° 14' E 18° 06'
4. N 68° 56' E 16° 00'
5. N 69° 20' E 16° 00'
6. N 69° 20' E 15° 08'

II

Denne forskrift trer ikraft 12. februar 1988 kl. 1800.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Det er forbudt å fiske etter reker med trål innenfor 12-mils grensen i følgende områder på kyststrekningen Vesterålen-Rolvøy:

§ 1

1. I Vesterålen begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22' E 14° 40'
2. N 68° 22' E 18° 06'
3. N 69° 14' E 18° 06'
4. N 68° 56' E 16° 00'
5. N 69° 20' E 16° 00'
6. N 69° 20' E 15° 08'

2. I Ullsfjord, Lyngen og Kvænangen sør og øst for rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 48' E 19° 42'
2. N 70° 20' E 20° 07'
3. N 70° 19' E 21° 32'

3. I Vengsøy og Kaldfjorden begrenset av en rett linje mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 47' E 18° 20'
2. N 69° 50' E 18° 20'

4. I Øyfjorden og Bergsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 20' E 17° 00'
2. N 69° 35' E 17° 00'
3. N 69° 38' E 17° 48'
4. N 69° 20' E 17° 48'

5. I Sørøy og Rolvsøy begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 15' E 23° 15'
2. N 71° 00' E 23° 15'
3. N 71° 00' E 24° 38'

6. I Sessøyfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 42' E 18° 14'
2. N 69° 50' E 18° 14'

7. I Malangen øst og sør for en rett linje mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 28' E 18° 09'
2. N 69° 31' E 18° 12'

8. I området Loppa-Stjernøya innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 23' E 21° 25'
2. N 70° 39' E 21° 56'
3. N 70° 20' E 23° 00'
4. N 70° 11' E 23° 00'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 31. desember 1984 om stenging av kyststrekningen Vesterålen-Rolvøy.

J. 18/88

Forskrift om reke-trålfiske – stenging av område i Barentshavet.

Fiskeridirektøren har den 22. februar 1988 med hjemmel i forskrift av 7. mai 1985 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

§ 1

Det er forbudt å drive reke-trålfiske i et område av Barentshavet. Området avgrenses i sør av grunnlinjen og videre av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 71° 11' E 26° 00'
2. N 72° 05' E 26° 00'
3. N 72° 05' E 33° 15'

og videre langs E 33° 15' til grensen mot Sovjet.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft 22. februar 1988 kl. 1800.

J. 20/88

Forskrift om stopp av fisket med trål etter norsk vårgytende sild i 1988.

Fiskeridirektøren har den 8. februar 1988, med hjemmel i § 11, andre ledd i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1988 fastsatt ved kgl. res. av 18. desember 1987 nr. 978, bestemt:

§ 1

Fisket med trål etter norsk vårgytende sild i 1988 stoppes fra mandag 8. februar kl. 1400.

§ 2

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983.

§ 3

Denne forskrift trer i kraft straks.

J. 21/88

Forskrift om endring av forskrift av 31.10.86 om tilskott til å trekke ringnot-fartøyer ut av konsesjonspliktig fiske.

I forskrift av 31.10.86 om tilskott til å trekke ringnotfartøyer ut av konsesjonspliktig fiske gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Tilskott pr. fartøy kan ytes med inntil:

- a) ved kondemnering: 1.200,- kr. pr. hl konsesjonskapasitet, maksimalt 8 mill. kr.
- b) ved salg: 700,- kr. pr. hl konsesjonskapasitet, maksimalt 5 mill. kr.

§ 8 annet ledd (nytt) skal lyde:

Statens Fiskarbank kan stille de vilkår som er nødvendig for å sikre at destruksjon av fartøyet finner sted.

Annet, tredje og fjerde ledd blir tredje, fjerde og femte ledd.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskriften lyder etter dette:

Forskrift om tilskott til å trekke ringnotfartøyer ut av konsesjonspliktig fiske.

Fastsatt ved Kronprinsreg. res. av 31. oktober 1986 i medhold av Stortingets vedtak av 16. desember 1985, jfr. St.prp. nr. 1 (1985-86), Tillegg nr. 14. Fremmet av Fiskeridepartementet.

§ 1

Forskriftens omfang og formål.

Av midler stilt til rådighet kan Fiskeridepartementet gi tilskott til merkeregistrerte fartøyer som har ringnotkonsesjon for fiske etter sild, makrell, lodde, kolmule eller brisling, jfr. forskrifter av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot.

Formålet med ordningen er å redusere fangstkapasiteten og dermed bedre økonomien for den gjenværende del av ringnotflåten.

Det kan gis tilskott ved:

- a) kondemnering av fartøyet.
- b) salg av fartøyet til annen virksomhet enn norsk fiske.

§ 2

Vilkår for tilskott.

Tilskott kan ytes til fartøy som har vært i vedkommende søkers eie i minst 2 år. Det skal ikke være hinder for å gi tilskott at fartøyet i løpet av de siste 2 år er overtatt av den tidligere eiers barn, barnebarn eller ektefelle.

Tilskott til kondemnering kan kun ytes til fartøy som er minst 20 år.

Tilskott kan bare gis når fartøyet som går ut innebærer en reell reduksjon av den totale kapasitet i ringnotflåten.

Fiskeridepartementet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i første og annet ledd i denne paragraf.

§ 3

Tilskott.

Tilskott pr. fartøy kan ytes med inntil:

- a) ved kondemnering: 1.200,- kr. pr. hl konsesjonskapasitet, maksimalt 8 mill. kr.
- b) ved salg: 700,- kr. pr. hl konsesjonskapasitet, maksimalt 5 mill. kr.

Ved fastsettelse av tilskottet skal en blant annet legge fartøyet størrelse, aktivitet og standard til grunn.

Salgstilskott skal bare gis i særlige tilfeller, og når fartøyet ikke vil bli satt inn i fiske på fiskebestander norske fiskere beskatter. Ved avgjørelsen om salgstilskott skal gis, skal det også legges vekt på distriktsmessige og generelle fiskerimessige hensyn.

Samlet kondemneringstilskott eller summen av salgstilskott og salgpris må ikke overstige fartøyet markedsverdi.

§ 4

Særskilte tilskott.

Av særskilte midler kan det gis tilskott til kondemnering av fartøy i tillegg til satsene under § 3 punkt a dersom det er nødvendig for at fartøyet vil bli tatt ut av fiske. Det skal ved tildeling av slikt tilskott også legges vekt på den betydning det vil få for økonomien for den gjenværende flåte at fartøyet trekkes ut.

§ 5

Bortfall av konsesjon.

Permanente konsesjoner som fartøyet hadde pr. 1. juli 1986 i medhold av lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelse i fisket og etter lov av 20. april 1951 om fiske med trål, samt årlige konsesjoner gitt i medhold av lov av 16. juni 1939 nr. 7 om fangst av hval og lov av 14. desember 1951 om fangst av sel, faller bort når det ytes tilskott i medhold av denne forskrift.

§ 6

Krav om destruksjon.

Fartøy som er tildelt kondemneringstilskott etter denne forskrift, skal hugges opp eller tilintetgjøres og kan heller ikke midlertid nyttes til annen virksomhet.

§ 7

Søknadepresedyre.

Søknad om tilskott sendes gjennom fiskerisjefen i søkerens hjemfylke.

Med søknaden skal følge:

- a) fartøyet målebrev og konsesjonsdokument.
- b) panteattest.
- c) erklæring fra søker om at han er inneforstått med at fartøyet konsesjoner faller bort.
- d) dokumentasjon av vilkårene under § 2 er oppfylt.
- e) regnskap for de to siste år.

Fiskerisjefen lar holde synfaring over fartøyet ved Fiskarbankens faste takstnemnd i kommunen. Fiskerisjefen gir sin uttalelse om søknaden og sender denne sammen med synfarringsrapport og andre dokumenter til Fiskarbanken.

Et utvalg oppnevnt av Fiskeridepartementet med representanter fra Fiskeridirektorkøen, Statens Fiskarbank og Norges Fiskarlag skal avgi innstilling om hvorvidt tilskott skal gis og i tilfelle hvor stort. Innkomne søknader skal gis en samlet behandling med begrunnet innstilling for søknadene. Fiskeridepartementet avgjør om tilskott skal gis. Statens Fiskarbank administrerer ordningen og står for utbetalingen av tilskottene.

§ 8

Utbetaling av tilskott.

Før utbetaling av tilskott kan finne sted, må det legges fram:

- a) erklæring fra lensmann/politi eller havnemyndighet/havnefogd om at skroget, eventuelt med motoren, er tilintetgjort eller erklæring fra skipsverft eller etablert skipsopp huggeri om at fartøyet er mottatt ved verftet/opp huggeriet og at det vil bli opphugget.
- b) stadfesting fra merkelovens tilsynsmann om at fartøyet er utmeldt av registeret over merkepliktige fiskefartøyer.

Statens Fiskarbank kan stille de vilkår som er nødvendig for å sikre at destruksjon av fartøyet finner sted.

Ved utbetaling av salgstilskott kommer bokstav b til anvendelse. I tillegg skal det før utbetaling av salgstilskott foreligge en avtale mellom partene hvoretter kjøperen forplikter seg til å rette seg etter vilkårene for salgstilskott. Det må klart framgå at avtalen anses misligholdt dersom kjøperen bryter de fastsatte vilkår, slik at selgeren kan kreve regress hos kjøperen for myndighetenes krav om tilbakebetaling av tilskottet.

Konsesjonsdokumentene skal sendes Statens Fiskarbank for videresendelse til Fiskeridirektøren, jfr. § 9 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

Tilskott skal så langt det rekker, dekke tinglyste panteheftelser på det kondemnerte fartøy, med mindre pantehaveren frafaller sin rett.

§ 9

Kontroll.

Tilskott utbetalers under forbehold om korrigerende etter at det er foretatt kontroll av Subsidiekontrollen, Fiskeridepartementet eller Riksrevisjonen.

Den som søker om tilskott anses samtidig å ha gitt instansene i første ledd nødvendige fullmakter til å kontrollere de gitte opplysninger.

Tilskott utbetalt på bakgrunn av uriktige gitte opplysninger kan kreves tilbakebetalt.

Brudd på fastsatte vilkår kan medføre krav om tilbakebetaling av tilskottet. I saker om salgstilskott anses selger som ansvarlig for at fartøyet ikke nyttes i strid med fastsatte vilkår, jfr. § 8 annet ledd.

§ 10

Delegering.

Fiskeridepartementet kan delegerer den myndighet som tilligger departementet etter § 1.

§ 11

Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å oppheve denne forskrift.

§ 12

Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrifter om tilskott til å trekke ringnotfartøyer ut av konsesjonspliktige fiske fastsatt ved kg. res. av 5. august 1983 nr. 1336.

J. 22/88**Forskrift om regulering av fiske etter kolmule i Færøysk fiskerisone i 1988.**

Fiskeridepartementet har den 17.02.88 i medhold av lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket § 6 femte ledd og lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 6 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt for norske fartøy å fiske kolmule i færøysk sone i 1988.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det likevel fiskes inntil 60.000 tonn kolmule i færøysk sone.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvantumet i annet ledd er beregnet oppfisket.

§ 2

Ingen kan fiske kolmule i færøysk sone uten tillatelse fra Fiskeridirektøren.

Kolmule kan fiskes med trål eller not.

§ 3

Det kan gis tillatelse til 55 trålere. Av disse kan 22 fartøy fiske i færøysk sone samtidig. I tillegg kan inntil 13 drive forsøksfiske (fiskeleting) utenfor det hovedfelt som til enhver tid fastsettes av det færøyske fiskerioppsynet.

§ 4

Norges Sildesalslag bemyndiges til å fastsette i hvilke tidsrom og i hvilke områder det enkelte trålfartøy kan drive fiske etter kolmule.

§ 5

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1988.

J. 25/88**Forskrift om forbud mot fangst av haneskjell innenfor grunnlinjen i Nordland, Troms og Finnmark fylker.**

Fiskeridepartementet har den 19.02.88 i medhold av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Det er forbudt å drive høsting av haneskjell (*Chlamys islandica*, også kalt hesteskjell eller sagskjell) til konsum innenfor grunnlinjen i Nordland, Troms og Finnmark fylker.

§ 2

Fiskeridirektoratet kan for enkelte felter dispensere fra forbudet i § 1 i tidsperioden 1. august - 31. januar.

I tilfelle Fiskeridirektøren gir dispensasjon kan det fastsettes totalkvantum og kvote pr. fartøy.

§ 3

Det er i de nevnte fylker forbudt å fange eller beholde haneskjell som er mindre enn 65 mm målt fra skallhengsel til motsatt skallkant.

§ 4

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Fisk brakt i land i tiden 1/1-13/1 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	2-31/1	- /	pr. / 1987	pr. 31/1 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	13	0	—	13	2	1	10	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	10	—	—	10	3	7	—	—	—	—	—
Sei	186	—	—	186	166	—	20	—	—	—	—
Brosme	4	—	—	4	—	—	4	—	—	—	—
Lange	3	—	—	3	—	—	3	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	4	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	—	—	2	—	2	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	47	—	—	47	47	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	10	—	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	280	0	—	280	232	11	37	—	—	—	—
<i>Sogn og Fjordane Fiskesalslag</i>											
Torsk	37	0	32	37	3	1	33	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	7	—	11	7	1	6	—	—	—	—	—
Sei	1 250	—	375	1 250	1 003	—	247	—	—	—	—
Brosme	23	—	70	23	—	—	23	—	—	—	—
Lange	22	—	19	22	—	—	22	—	—	—	—
Blålange	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	7	—	7	7	7	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	2	—	1	2	—	2	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	—	2	2	—	2	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	74	—	80	74	74	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	6	—	—	6	—	3	—	—	—	3	—
I alt	1 432	0	599	1 432	1 088	16	325	—	—	3	—

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-31/1 1988 etter innkomne sluttsedler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	1-10/1	11-17/1	pr.18/1 1987	pr. 17/1 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	139	307	283	446	7	421	17	—	—	0	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	24	85	19	109	2	107	—	—	—	—	—
Sei	1	9	4	10	—	10	—	—	—	—	—
Brosme	0	0	1	1	—	0	0	—	—	—	—
Lange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	1	0	—	0	—	—	—	—	—
Uer	1	1	0	2	—	2	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	319	3	319	0	317	—	—	—	2	—
I alt	165	721	311	886	10	858	17	—	—	2	—
<i>Prissone 2 – Finnmark¹</i>											
Torsk	105	177	671	282	1	189	90	2	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	23	25	32	48	1	47	0	0	—	—	—
Sei	8	16	25	24	—	9	16	0	—	—	—
Brosme	0	2	4	3	—	0	2	—	—	—	—
Lange	0	0	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	0	0	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	0	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	26	0	3	26	0	26	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	1	0	1	—	—	—	—	—
Uer	2	4	11	5	2	3	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	0	100	0	—	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	11	6	22	17	0	0	—	—	—	16	—
I alt	177	231	870	409	5	276	109	2	—	16	—

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-31/1 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	1-10/1	11-17/1	pr. 18/1 1987	pr. 17/1 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms³</i>											
Torsk	865	370	1 183	1 235	37	565	633	0	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	87	72	87	159	15	93	50	—	—	—	—
Sei	55	20	78	75	4	8	62	0	—	—	—
Brosme	10	28	1 34	38	0	—	36	2	—	—	—
Lange	2	2	3	4	—	—	4	—	—	—	—
Blålange	1	0	2	1	—	—	1	—	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	2	0	0	2	2	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	6	51	1	56	1	55	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	8	0	0	8	0	8	—	—	—	—	—
Uer	14	8	33	22	11	11	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	0	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	2	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	271	0	122	272	3	269	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	39	33	105	72	27	5	—	—	—	41	—
I alt	1 362	585	1 651	1 947	103	1 014	786	2	—	41	—
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>											
Torsk	1 517	415	1 083	1 932	83	1 298	452	99	0	—	—
Skrei	60	32	92	93	14	77	0	0	—	1	—
Hyse	141	62	193	203	20	103	77	3	—	1	—
Sei	6	16	41	22	4	1	9	4	3	—	—
Brosme	1	8	15	9	1	3	6	—	—	—	—
Lange	1	1	1	2	0	0	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	3	1	1	—	—	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	18	0	0	18	0	18	—	—	—	—	—
Rødspette	1	0	1	2	1	1	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	5	0	0	6	0	6	—	—	—	—	—
Uer	18	13	35	31	24	6	0	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	10	11	10	3	7	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	16	42	209	59	36	0	—	1	—	21	—
I alt	1 785	601	1 686	2 387	188	1 520	545	106	3	23	—

lاندbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-31/1 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til							
	1-10/1	11-17/1	pr. 18/1 1987	pr. 17/1 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Priss. 7/8 – Trøndelag⁴</i>												
Torsk	22	11	11	33	27	6	0	—	0	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	4	2	2	6	5	1	—	—	0	—	—	
Sei	20	8	4	28	25	2	1	—	—	—	—	
Brosme	1	1	1	2	1	1	0	—	—	—	—	
Lange	3	0	0	3	2	0	1	—	—	—	—	
Blålange	0	—	0	0	0	—	0	—	—	—	—	
Lyr	1	1	2	2	2	0	—	—	0	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	1	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Uer	2	1	2	3	3	0	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	1	0	0	1	1	0	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	21	1	0	21	17	0	—	2	—	2	—	
I alt	74	27	22	101	84	10	3	2	0	2	—	
<i>Priss. 9 – Nordmøre⁵</i>												
Torsk	108	6	18	114	15	0	98	—	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	9	3	4	12	7	5	—	—	—	—	—	
Sei	20	53	34	73	47	17	9	—	—	—	—	
Brosme	9	1	4	11	1	—	10	—	—	—	—	
Lange	1	1	1	2	0	—	2	—	—	—	—	
Blålange	2	0	—	2	0	—	1	—	—	—	—	
Lyr	1	1	3	2	2	—	0	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	1	0	0	1	0	1	—	—	—	—	—	
Uer	0	7	7	7	7	0	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Akkar	1	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	8	0	2	8	0	8	—	—	—	0	—	
I alt	160	73	72	232	80	32	120	—	—	0	—	

Fisk brakt i land i tiden 1/1-31/1 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	2-31/1	- /	pr. 31/1 1987	pr. 24/1 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerakfisk S/L</i>											
Torsk	25	20	49	67	59	7	1	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	4	5	17	12	9	3	—	—	—	—	—
Sei	9	10	23	29	20	9	0	—	—	—	—
Brosme	0	1	1	1	0	0	1	—	—	—	—
Lange	2	2	9	6	3	2	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	1	1	0	0	1	—	—	—	—
Lyr	8	5	15	22	18	3	—	—	—	—	—
Hvitting	0	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—
Lysing	2	2	8	6	6	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	5	4	4	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	3	2	2	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	23	7	62	81	81	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	1	2	3	4	4	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	1	1	1	2	2	—	—	—	—	—	—
Reke	104	120	359	324	40	—	—	—	284	—	—
Annet og uspesif.*	3	4	0	12	12	—	—	—	—	—	—
I alt* inkl. sild	187	182	559	575	263	25	3	—	284	—	—
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>											
Torsk	10	15	195	40	20	—	20	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	15	20	130	75	50	25	—	—	—	—	—
Sei	245	165	880	690	175	250	265	—	—	—	—
Brosme	5	10	70	25	—	—	25	—	—	—	—
Lange	5	10	45	20	—	—	20	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	15	5	—	5	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	—	35	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	280	220	1 370	855	245	280	330	—	—	—	—

Fiskets Gang

utgitt av Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 Bergen
Telefon (05) 20 00 70

- er det offisielle tidsskrift for norsk fiskerinæring
- inneholder stoff fra norske og utenlandske fiskeri
- gir deg detaljert statistikk over norsk fiske og fiskeeksport
- publiserer forskningsrapporter og resultat fra forsøksfiske
- gir deg oversikt over alle lover og forskrifter som berører norsk fiske
- koster 170,- innenlands og i Skandinavia, 300,- utenlands med ordinær post og 350,- sendt med fly. Fiskerifagstudenter får det for 100,- i året
- kommer ut hver 14. dag.

✂ Klipp ut og send til Fiskets Gang, Boks 185, 5001 Bergen ✂

Ja takk, jeg abonnerer på Fiskets Gang:

Navn

Adresse

Postnummer Poststed

Abonnementet løper til det blir stoppet.